

Підсумовуючи досвід вітчизняної практики, а також міжнародний досвід організації кредитних відносин, вважаємо за доцільне створити єдину нормативну базу для визначення кредитоспроможності позичальників, за для цього слід вдосконалити методику оцінки кредитоспроможності, яка буде містити в собі певний набір часткових показників та розрахунок інтегрального показника, та вплив різних кількісних та якісних факторів. Вважаємо за необхідне сконцентрувати увагу банківських працівників на необхідності підготовки положення, в якому детально розкрити питання кредитної політики банку з позицій мінімізації кредитного ризику, та підготувавши необхідні методики оцінки кредитоспроможності позичальників, аналізу грошового потоку позичальника і самого банку з метою мінімізації ризиків.

Література:

1. Про порядок формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями: положення, затверджене постановою Правління НБУ від 25.01.2012 р. № 23. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0231-12> (дата звернення: 15.01.2019).

2. Терещенко О.О. Оцінка кредитних ризиків: відповідність новацій НБУ міжнародній практиці. *Вісник НБУ*. 2012. № 9. С.4-8.

РЕГУЛЯТОРИ ІНДУСТРІЇ ФІНАНСОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Сагорєв Д.М.

Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Фінансові технології по всьому світу розвиваються, поступово перетворюючись в окрему індустрію. Центральні банки країн вже не можуть ігнорувати цього тренду, однак поки що не сформували єдиного підходу до їх регулювання. В таких умовах перед Національним банком України постає стратегічне завдання вироблення власної стратегії роботи з галуззю. Але поки що рішення проблеми оперативного реагування на виклики, пов'язані з розвитком фінансових технологій, не знайдено.

На думку економістів та управлінців банку, основною дилемою НБУ є питання втручання, або навпаки, невтручання в дану сферу. Якщо слідувати логіці стартапів, їм краще «не заважати». Однак такий підхід робить ринок нерегульованим, що може нашкодити всім учасникам ринку. Тому в Національному банку пропонується створення Фінтех-пісочниці. Цей майданчик буде відрізнятися від Sandbox в традиційному розумінні. Замість необмеженої реалізації ідей в тестовому середовищі стартапам запропонують комунікувати з представниками НБУ. А вже за підсумками цього спілкування чиновники мінятимуть регулювання або шукати можливі шляхи реалізації проекту в поточних умовах. У НБУ не завжди є розуміння того, які законодавчі обмеження заважають повноцінному запуску проекту.

Також для розвитку ринку необхідний новий закон про платіжні сервіси. У НБУ в теперішній час здійснюється розробка цього документу, куди включать особливості роботи з електронними грошима, мікроплатежами і іншими інструментами, які недостатньо відображені в поточному законодавстві. Крім того, планується спростити реєстрацію нових платіжних систем і роботу з грошовими переказами.

Однак не слід забувати, що бар'єри для цього розвитку все ж існують. Для розвитку фінансових технологій (Фінтех) в Україні необхідні три умови: наявність експертизи; доступ до капіталу; адекватне законодавство.

Визнаючи необхідність такого регулювання, ми погоджуємося з провідними спеціалістами ЮФ Evris, якими визначено кілька основних напрямків роботи:

1. Прийняти новий закон про платіжні послуги. На думку експертів, він допоможе визначити статус деяких компаній і сервісів, наприклад Apple Pay. Будучи по суті оператором послуг платіжної інфраструктури, він не значиться в реєстрі і, в разі порушення прав споживачів, модель виходу із ситуації не зовсім зрозуміла, бо не прописана законодавчо.

2. Імплементувати європейську платіжну директиву PSD2.

3. Надати Фінтех-компаніям можливість випускати електронні гроші.

4. Відкрити API банків.

5. Дозволити здійснювати платежі в криптовалюті. Деякі компанії впроваджують цей сервіс і зараз. Але закону, який захистить права споживача в разі непорозумінь, не існує.

6. Розробити регулювання для нових форматів кредитування, наприклад краудфандінга або p2p-позик. Адже поки подібні майданчики в Україні змушені займати позицію інформаційного посередника, не забезпечуючи права кредиторів.

7. Законодавчо закріпити статус необанків, адже поки єдиний мобільний банк в Україні працює на базі традиційної фінансової установи.

Тож чи є реальні можливості співпраці банків з фінансовими технологіями?

Навіть усвідомлюючи потребу в фінансово-технологічних рішеннях, банкам не так просто налагодити співпрацю із стартапами. Найбільш популярними варіантами є спільна робота інноваторів і фінансистів на підставі свого досвіду роботи з українськими фінансовими установами.

Моделі співробітництва банків зі стартапами можуть бути наступними:

1. Копіювання напрацювань стартапів на майданчику банку без будь-якої винагороди.

2. Купівля ліцензії на фінансово-технологічні рішення, яке пропонує стартап.

3. Поділ прибутку за кожного клієнта, якого вдалося залучити завдяки рішенням стартапу.

4. Купівля самого стартапу разом з командою може стати вирішенням проблеми в короткостроковій перспективі, але є ризик, що з часом у співробітників знизиться мотивація.

5. Запрошення взяти участь в інкубаторі банку. Такий формат провокує подальші питання про права на розробки, які були зроблені в рамках інкубатора. В цьому плані і стартапами, і банки вимагають додаткового юридичного захисту.

6. Модель відкритих інновацій. Має на увазі, що банк анонсує проблему, а стартапи пропонують її можливе рішення. На нашу думку, це один з найбільш взаємовигідних форматів співпраці.

Отже, ми дійшли висновку, що подальший розвиток фінансових технологій в Україні вимагає від економічної системи йти в ногу з фінансовими тенденціями і попитом на сучасні послуги.

ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Старенков Д.О.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Зважаючи на специфічні умови діяльності деяких підприємств, їх виробничий потенціал, непомірно високі для підприємства ціни на обладнання та послуги, промислові підприємства вимушені господарським способом самостійно виготовляти нестандартне устаткування, виконують роботи з капітального будівництва, створюють комп'ютерні програмні продукти. Така діяльність промислового підприємства є специфічною складовою частиною його інвестиційної діяльності і вимагає адекватної системи організації бухгалтерського обліку. В такому випадку при організації бухгалтерського обліку капітальних інвестицій необхідно керуватися відповідними законодавчими і нормативними документами.

Проблематика капітальних інвестицій з одного боку це – проблемні аспекти обліку капітальних інвестицій явним чином зумовлені на тому що наявністю не визначеностей та суперечливих положень різних регулюючих документів з питань бухгалтерського обліку, а з іншого – вимоги до звітного відображення інформації, щодо якої не виділено ніяких окремих об'єктів бухгалтерського обліку. Діюча система обліково-аналітичних показників не відображає повною мірою усього розмаїття інвестиційних процесів. Тому, доцільно було б відокремити статті фінансового та реального інвестування підприємств за різними видами фінансових та майнових вкладень в окремі примітки до фінансової звітності.

Діяльність підприємств з покупкою, створенням та капітальним поліпшенням основних засобів, нематеріальних, довгострокових біологічних та інших необоротних активів є однією з важливіших частин в інвестиційній